



*İlham
Qəhrəman*

SEVGİ

Sevgidən çox deyiblər,-
İçini sərir Güneşə.
Sevgi doyumluq deyil,
Aclıq çəkməkdi həmişə.

MƏRMIYƏCƏN YAŞAMAQ

Şəhidin dilindən
Ömür vəfa etmədi -
qara buluda girən aya döndü,
gizləndi məndən...
Kim düzdü bu ömrü sapa, bilmədim,
ha çırpındım -
ömrümün ardını tapa bilmədim.
Ömrümün sonunda mərmə dayandı...
İyirmiyəcən yaşadım,
Həmin mərmiyəcən yaşadım.
Yıxıldım qaldım torpağınan,
son dəfə sarmaşdıq bayrağınan.
Ömrüm az oldu, amma
vətən sevgimdən tamsındı bir az.
Yağış, günəş, qarıynan sevdim,
Qanım süzülən əsgər paltarıynan
sevdim vətəni.

Anamın sevgisi
çardağımızın altı kimiydi,
çardağın altında az oldum,
anam ağlayanda
çardax axtarar məni.

Qonaq-qara olanda
daxaldan məclisə
gətirərdim bardağı...
qonaq gələndə
bardax axtarar məni.

Hər axşam
çöl qapının çırağını
mən yandırardım.
Axşam düşəndə
çirax axtarar məni.

Atam toya gedəndə
çəkmələrini silərdim,

toya hazırlaşanda
atamın yadına düşərəm.

Başımda iki burux vardı, -
"iki arvad alacaq" deyirdilər
ikiburuxlu baş qırxanda
ustamın yadına düşərəm.

...Sevgimi bildirməyə
ömür vəfa etmədi...
(...başımda iki burux varıdı)
Urəyim boş deyil, -
bir mərmə,
bir nakam sevgi dadı,
bir də o qızın adı...
Nə o qızı soruşun,
nə də bir sual edin,
apardıqlarımı halal edin!

TƏKCƏ O QADININ ŞAİRİYƏM MƏN

Nə üzün görmüşəm, nə yerin billəm,
Yazdı... Yazdıqları kövrəltdi məni.
Don vurmuş hissləri laxlatdı bir-bir,
Bir qadın nə yaman tərpətdi məni.

Söz saldı təkləkdən, sərt taleyindən,
Oxuyan gözlərdən su əskilirdi...
Məndə mizin üstə salfet var idi,
Görən o gözlərin nəyə silirdi?!

O başdan bir sınıq ürək yazırdı,
Bu başda bir yaşlı göz oxuyurdu.
Üç nöqtə qoyurdu sözün yerinə
İlk dəfə nöqtədən söz oxuyurdum.

Yazdıqca bir sarı simə çıxartdı -
Könlümü qəm üstə köklədi qadın.
Canımın qaçmağa yeri qalmadı,
Məni öz dərdiylə təklədi qadın.

"Şairim" yazırdı yeri gəldikcə,
Bir köhnə xırmanam, söz yeriyəm mən, -
Bəlkə də dünyada bir şair kimi
Təkcə o qadının şairiyəm mən.

Görməzə-bilməzə yazıldı şeir,
İşığa çıxacaq - qorxuram, Allah!
İsanın çarmıxa hopdu ağrısı,
Mən də bu qadına çarmıxam, Allah!

AŞIQSAYAĞI

Aşıq deyər qəribliyə salmayın,-
Sevən ürək yara tərəf təpir hey.
Yardan qalma yaraları göynəyir,
Gah üfürür, gah da sudan səpir hey.

Ağac idi, yerində bir çəkil var,
Elə yanıb, nə kömür var, nə kül var.
Döş cibində saralmış bir şəkil var -
Gizlin-gizlin oxşayır hey, öpür hey.

İlham demir bu tək nədi, cüt nədi?
Vaxt əlində tək də, cüt də heç nədi.
Çox yer gəzdi, ya Rəbb, əlac etmədi.
Nə loğman hey, nə ocaq hey, nə pir hey.

YAĞIŞ

Dəhnə görmür, arx görmür
göydən yerə axan yağış.
İstilərə "Vağzalı"dı
avqust sonu yağan yağış.

XATİRİMDƏKİ UŞAQ

Bir uşaq var yaddaşımda,
mənlə əl-ələ yol gedir.
Onun olduğu yerlərə
indi ancaq xəyal gedir.

Qılınıc qında durmazdı,
oyur-oyur oynayırdı.
Sevərdi anasını, di gəl,
buyruğundan yayınardı.

Gecələri ayağında
tikan yeri gizildərdi.
Sol əlini quma salıb
sağ əliylə döyə-döyə
özünə "ev" düzəldərdi.

Təzdən örüşə mal sürər,
yolda yuxusu gələrdi.
Birdən yağış yaxalardı,
evə çıxsa su gələrdi.

Şəhər uşaqları təkləyərdi
çıxıb gələndə dərindən.
Yorğanı şərəkliydə -
altında özü yatardı,
üstündə məstan.

Qəribə uşağıydı -
nə oynucağı, nə topu varıdı.
Quşəppəyidən "top" bükər,
çilədi vurardı.

Evdə itən daraqlar
tapılardı cibindən.
Yaş tökərdi - atası
telin qırxanda dibdən.

Çoxluş şəkli itdi,
oğurlandı aynada.
Xətaya çorru idi -

tez-tez ya başı yarılar,
burnu qanayardı ya da.

Mırığ arvadlar öpəndə
tez yana çönüb silərdi
üzündəki diş yerini.
Gündə yüz yol açardı
komodun gözünü -
yoluxardı "iş yerini".

Nə üçdə alacağı varıydı,
nə də beşdə verəcəyi.
...Sən demə irəlidaymış
"bəxtəvər"ın görəcəyi.

Gördüyündən, çəkdiyindən
qəlbinə səksəkə düşdü.
Kimə söyləsəm inanmaz, -
o uşaq nə kökə düşdü?!

SƏNİN ŞEİRİN

Məni özündən uzaq tut,
Qoy elə uzaq yaşayaq.
Sevsək də görüş əvəzi -
Bir şeir yazaq yaşayaq.

Tanrı məni dərəsində,
Səni ucasında görsün!
İşıqlığa çəksin səni,
Məni gecəsində görsün!

Səni görmək müşkül olar,
Budaqda gizlənmiş barsan.
Bir ona şükürlər olsun, -
Yaxşı ki, dünyada varsan!

HƏYAT

Həyat, telli balam,
ağlı-qaralı naxışdadı;
Onun bir adı da
sevdiyi şirədə
qərq olan qarışqadı.

QARLI ŞEİR

Qar yağır...
öz göyündən
öz çölünə yağır,
Tanış qardı -
sığınmağa küncü,
qızınmağa odu olmayanların
belinə yağır.

Qar yağır -
Çətirsiz qızların
kəkilinə yağır
Anam rəhmətliyin
daşda şəklinə yağır.